

זהלכתא בנחמנ

מס' גיטין לד'

היכל משה ואהל שרה

הגליק מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמוען דוב זצ"ל
והנהיגו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה י' - "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם וגו'" (שמות כ"א) ~

ב. רבינו הקדוש זי"ע ועכ"א כותב שהעצה לבטל הנאוה הוא העיקר ע"י התקרבות לצדיקים, וע"י הצדיק היינו בחי' הרוח שבלב נתגלה הארת הירים והרגלים היינו בחי' ריקודין והמחאת כף ונתבטל הנאוה והכפירות ונתרבה האמונה וכו' (עיי"ש בתורה י' בסוף אות ו'), מה כותב רבינו הקדוש איך שהתורה היא ג"כ בחי' ידין ורגלין?

והתורה היא ג"כ בחי' "ידין ורגלין", כי יש בהתורה "נגלה ונסתר", נגלה הוא בחי' ידים כמו שכתוב "דודי שלח ידו מן החור" "מן החור" היינו חרות על הלוחות (שמות ל"ב) שהוא בנגלה: - ונסתר הם בחי' רגלין כמאמר רז"ל (סוכה מט:) "חמוקי רכבך" - מה ירך בסתר וכו', וכלליות התורה נקרא "לב" שמתחלת ב"בי"ת" ומסיימת ב"למ"ד" ששם משכן הרוח דנשיב בשית פרקין דדרועין ושית פרקין דרגלין", היינו בנגלה ובנסתר.

בא. ומה שייך ענין מרדכי ואסתר והמן בחי' פורים וכו' לזה?

וזה בחי' מרדכי ואסתר והמן בחינת פורים בחינת גורל שהפיל המן בחינת עומר שעורים - כי המן בחי' העבודת אלילים, כמאמר חז"ל שעשה עצמו עבודת אלילים (מגילה י'), ובשביל זה הפיל פור הוא הגורל בחודש שמת בו משה (שם י"ג:) - כי משה הוא מבטל הע"ז ובשביל זה נקבר מול בית פעור, כדי לבטל הע"ז שבפעור, כמו שדרשו רז"ל (סוטה יד.) (ועיי"ש בתוס') כי משה גימטריא "חרון אף" (כמובא במגלה עמוקות אופן קל"ז) כי הוא מבטל חרון אף של הע"ז כי הוא קבל התורה שהוא בחי' ידין ורגלין כנ"ל - וע"כ הפיל פור בירח שמת בו משה, כי חשב כי כבר מת משה המבטל כח העבודת אלילים ואין עוד מי שיוכל לבטל כח העבודת אלילים.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועכ"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועכ"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי יצחק מאיר מגור זי"ע ועכ"א - בעל ה'חידושי הרי"ם'

(ליום היארצייט - כ"ג אדר)

זקני חסידי גור מספרים כי פעם בעת היות הרה"ק בעל "חידושי הרי"ם" בשמחה כל שהיא (כמדומה שהיתה זו ברית מילה) ביקש הוא שיביאו לו איזה ספר שיזדמן להם בכדי לעיין בו. הללו מצאו את הספר הק' "סיפורי מעשיות" והגישו לו אותו. ה"חידושי הרי"ם" לקח את הספר והתעמק בו מאד כשהוא עומד עם רגל אחת על הארץ ועם רגלו השניה על הספסל, וכך עבר כמעט על כל הספר. משהגיע למעשה הנורא של הז' בעטלער'ס, סגר האדמו"ר את הספר ואמר בזה"ל: "ביז אהער האב איך נאך עפעס פארשטאנען, וייטער ווייס איך שוין גאר נישט" [עד כאן עוד הבנתי משהו, הלאה איני יודע כבר כלום]. (ויש אומרים שאמר כי מי שמבין את המעשה הזה של הז' בעטלער'ס, יכול לדעת את קץ הגאולה).

ציונו הקדוש

של החידושי הרי"ם

הגאון החסיד ר' גד'ל אייזנר מגדולי המשפיעים בעדת חסידי גור אמר להג"ר ר' לייביש לנדסמן שליט"א שהחידושי הרי"ם התבטא פעם על רבינו זי"ע שהוא 'חד בדרא'.

כב. איך מבאר רבינו הקדוש שמרדכי ואסתר היה להם הכח לבטל העבודת אלילים של המן?

אבל מרדכי ואסתר היה להם כח לבטל העבודת אלילים של המן ובשביל זה בימיהם קבלו ישראל התורה מחדש, כמאמר חז"ל (שבת פח.). "קיימו וקבלו" - "קיימו מה שקבלו כבר", וזה "קיימו וקבלו" "קיימו" - זה בחי' רגלין, "וקבלו" - זה בחי' ידין, והוא בחי' "התורה" בעצמה כנ"ל.

כג. איך "מרדכי ואסתר" הם בחי' ידין ורגלין?

וזה בחי' "מרדכי ואסתר" מרדכי - מר דרור (חולין קלט:), "דרור" - לשון חרות, זה בחי' ידין כמו שכתוב "דודי שלח ידו מן החור" כנ"ל, ו"אסתר" הוא בחי' שוקין, מה ירך בסתר כנ"ל.

כד. ואיך שייך בלשון "פורים" ביטול הע"ז?

וזה לשון "פורים" - היינו ביטול העבודת אלילים, כמו שכתוב (ישעיה ס"ג) "פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי", וע"י הארת "מרדכי ואסתר" היינו בחי' "הידין ורגלין" נתבטלו הכפירות ונתרבה אמונה בעולם על ידיהם, כמו שכתוב (אסתר ב') "ויהי אומן את הדסה", ובה כתיב (שם) "כאשר היתה באמנה אתו" - כי שניהם הם בחי' אמונה (עי' תיקון כ"א דף נ"ז, ועי' מ"ר שה"ש בפסוק זאת קומתך), וזה נעשה ע"י הרוח כנ"ל.

כה. מה מבאר רבינו הקדוש שעיקר ביטול הע"ז זה ע"י אסתר?

וזה בחי' (מגילה ז.) "אסתר ברוה"ק נאמרה", היינו בחי' "לבו נשא את רגליו", כי עיקר העכו"ם תלוי בה, שהיא בחי' רגלין כמו שכתוב (משלי ה') "רגליה יורדות מות", - וע"כ עיקר תיקון הע"א על ידה, וע"כ דיקא אסתר - ברוה"ק נאמרה, אף שבאמת תיקון הע"א הוא ג"כ ע"י מרדכי כנ"ל רק מחמת שעיקר העבודת אלילים תלויה בה וע"כ על ידה עיקר התיקון, וע"כ נקראת המגילה על שם "אסתר" והיינו דדוקא אסתר - ברוה"ק נאמרה - כי הרוח הוא בלב, ועל ידו נעשה הארת הידים והרגלים רק העיקר תלויה ברגלים בחי' אסתר.

כו. מה שייך ענין "עומר שעורים" לכל הענין הנ"ל (מה שרבינו הקדוש זי"ע ועב"א כותב שע"י ריקודין ומחיאת כפים נמתקין הדינים וכו' ורביה"ק מקשר זאת לענין "נגלה" ו"נסתר" עיי"ש בתורה י)?

וזה בחינת "עמר שעורים", "עמר" זה בחי' מרדכי, "עין מור" "מר דרור", "דרור" לשון "חירות" היינו בחי' חרות על הלוחות [כמו שאמרו רז"ל (ערובין נד.) אל תקרי "חרות" אלא "חרות"] שהוא בחי' התורה בנגלה, שהוא בחינת (במדבר י"ד) עין בעין, "שעורים" זה בחי' "אסתר" ברוח הקודש, כמו שכתוב (דברים ל"ב) "כשעירים עלי דשא" שהוא לשון "רוח".

כז. והיכן מצינו שענין העומר שייך לענין "פורים"?

ובשביל זה כשבא המן למרדכי, מצאו עוסק בעומר שעורים, אמר להם "עומר שעורים" דידכו אתי ונצח אותו ואת בניו כמבואר במדרש (אסתר פרשה י', ובגמ' מגילה דף טז.), כי ע"י עומר שעורים, שהוא בחי' "ידין ורגלין" שהם בחי' המחאת כף וריקודין, נתבטל העבודת אלילים שהוא בחי' המן, בחי' "גאות" כנ"ל.

~ קומי רני בלילה לראש אשמורות - שפכי כמים לבך נכח פני ה' ~

כפי בקשת מורינו הרב שליט"א

מתקיים אמירת תיקון חצות - באולם התפילות (ברח' עידו הנביא) בחבורה

בניגון מורינו הרב שליט"א

בנקודת חצות שמים את האפר על הראש ומתחילין תיקון חצות

**והשי"ת מצפה ומחכה כבר לנאלינו נאולת עולם ולבנות בית מקדשינו ותפארתינו
וכל המתאכל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה בקרוב בקרוב אמן.**

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שפ"ר אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

פרשת ויקהל-שקלים ~ כ"ח אדר א' תשפ"ד ~ גליון תנ"כ - שנה י'

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה
אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה
וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

ד. "לא תבערו אש בכל מושבתיכם" וגו', למה כתבה
התורה מלאכת הבערה במיוחד?

יש מרבתינו אומרים הבערה ללאו יצאת, (לומר שאין
בה כרת וסקילה אלא לאו בעלמא - רש"י סנהדרין ל"ח:).
ויש אומרים לחלק יצאת, (פי' שלא תאמר שאינו חייב
סקילה עד שבת בכל המלאכות, לכך יצאה הבערה מן הכלל
"לחלק" ומלמד על הכלל כולו, מה הבערה מיוחדת שהיא
אב מלאכה וחייב עליה בפני עצמה, אף כל שהוא אב
מלאכה חייבין עליה - רש"י יבמות ו':).

ה. "ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה
הדבר אשר צוה ה'" וגו', מה כוונת הכתוב בזה
שכתוב "זה הדבר אשר צוה ה' וגו'" (הרי כבר כתוב
למעלה "אלה הדברים אשר צוה ה' וגו'" - שי למורא עפ"י
ביאורים).

זה הדבר אשר צוה ה' - "לי לאמר לכם", (כי למעלה
מוסב גם על אזהרת שבת וזה היה ציווי גם למשה, וכאן
מדובר על מלאכת המשכן וזאת צוה ה' למשה לומר
לישראל אבל משה אינו בכלל הציווי על מלאכת המשכן -
עי' רש"י פקודי ל"ט ל"ג, כי משה לא חטא בעגל - שי
למורא עפ"י ביאורים).

ו. "כל נדיב לבו" יביאה וגו', מה הכוונה?

על שם שלבו נודבו קרוי "נדיב לב", (נדיב לב) הוא
שם התואר לאדם, והוא"ו של 'לבו' כמו "בנו בעור" - עפ"י
גור אריה).

ז. "את המשכן את אהליו ואת מכסהו", מה קרוי
"משכן", ומה "אהלו", ומה "מכסהו"?

"המשכן", יריעות התחתונות הנראות בתוכו קרויים
משכן. "אהלו", הוא אהל יריעות עזים העשוי לגג.
"מכסהו", מכסה עורות והתחשים.

ח. "ואת פרכת המסך", מה הכוונה?

"פרכת המחיצה", כל דבר המגן בין למעלה בין
מכנגד קרוי "מסך" ו"סכך", רש"י מביא את הפסוקים
וכן "שכ"ת בעדרו" (הגנת עליו, כאילו גדרת עליו ועל ביתו
מסביב לבלתי תת את הרעה לקרב אליהם - מצודת דוד איוב
א' י'), וכן "הנני שך את דרכך" (הנני גודר את דרכך
בקוצים שלא תוכלי לעבור, 'שך' לשון סגירה וגידור - עפ"י
רש"י ומצודת דוד הושע ב' ח').

ט. "לחם הפנים", למה נקרא כך?

כבר פירשתי על שם שהיו לו פנים לכאן ולכאן,
שהיה כמין תיבה פרוצה, (עי' שי למורא שכוונת רש"י
לפרש למה צריך על זה חכמי לב לעשות הלחם, מכיון
שהיתה בזה אומנות מיוחדת, וכן מובא בגמרא יומא דף
ל"ח. שהיו משפחת בית גרמו מומחים לזה שלא היו
נמצאים אומנים כמותם - עפ"י משכיל לדוד).

י. "ואת מנורת הזהב ואת כליה", איזה כלים?

מלקחים ומחתות, (צבתות וכלי איסור דשן הנרות לניקוי
המנורה לפני ההדלקה - רש"י פרשת תרומה כ"ח ל"ח).

יא. "ואת נרותיה", מה הכוונה?

לוצי"ש בלע"ז (מנורות - אוצר לעזי רש"י), בזיכים
שהשמן והפתילות נתונים בהן.

יב. "ואת שמן המאור", למה צריך חכמי לב לזה?

אף הוא צריך חכמי לב, שהוא משונה משאר שמנים
כמו שמפורש במנחות (פ"ו). מגרגרו בראש הזית (כמו
שמוכא בריש פרשת תצוה), והוא "כתית" ו"זך".

יג. "ואת מסך הפתח לפתח המשכן", מה הכוונה?

וילון שלפני המזרח, שלא היו שם קרשים ולא
יריעות.

יד. "את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניה", למה

כתוב "עמודיו" לשון זכר, "אדניה" לשון נקבה?

הרי חצר קרוי כאן לשון זכר ולשון נקבה, וכן דברים
הרבה (עיין רש"י פרשת וישלח בראשית ל"ב ט').

טו. "ואת מסך שער החצר", מה הכוונה?

"חור" בנה של מרים היה, (שנהרג על מעשה העגל לפי שהמשכן כפרה על אותו מעשה - עפ"י לבוש האורה). וכן בזכות מרים שמסרה נפשה על ילדי ישראל במצרים כשהיתה מיילדת - בשם ספה"ק).

כה. "הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן", למה בחר ה' דוקא את "אהליאב משבט דן"?

"ואהליאב" משבט דן, מן הירודין שבשבטים מבני השפחות, והשוהו המקום לבצלאל למלאכת המשכן והוא מגדולי השבטים לקיים מה שנאמר "ולא נכר שוע לפני דל", (ולא ניכר לפני הקב"ה בין שר לדל, "שוע" - "שר" - עפ"י רש"י מצודת דוד איוב ל"ד י"ט).

כו. ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא "מרדי העבודה" מה הכוונה?

"מרדי העבודה", יותר מכדי צורך העבודה.

כז. "ויכלא העם מהביא", מה פירוש "ויכלא"?

לשון מניעה, (שנמנעו והפסיקו להביא).

כח. "והמלאכה היתה דים לכל המלאכה", מה הכוונה?

ומלאכת ההבאה היתה "דים" של עושי המשכן, (מזה שלא כתוב "היתה דיה" שאז היה מובן שהמלאכה היתה דיה לעצמה, ועכשיו שכתוב "דים" הכוונה שהמלאכה היתה דים לעושי המלאכה).

כט. "לכל המלאכה והותר", מה הכוונה לכל המלאכה? (שונה ממה שכתוב בתחילת הפסוק "והמלאכה היתה וגו').

"לכל המלאכה" של משכן (מלאכת המשכן - עפ"י באמ"ח).

ל. "והותר", מה הכוונה?

"לכל המלאכה" לעשות אותה "ולהותר".

לא. מה הוא הלשון "והותר"?

כמו "והכבד את לכו", "והכות את מואב", (ואינם לשון ציווי - ע"י שי למורא).

לב. "ויעש בצלאל", למה כתוב רק בצלאל הרי היו עוד שעסקו בזה?

לפי שנתן נפשו על המלאכה יותר משאר חכמים, נקראת על שמו.

לג. "נבוב לַחַת עֲשֵׂה אֹתוֹ", מה הכוונה?

'נבוב' הוא חלול, (ר"ל כי "נבוב" הוא תאר אל - "המזבח", שהיה חלול ע"י הלוחות ולכן תיבת "נבוב" סמוכה אל "לוחות", - שי למורא עפ"י הבנת המקרא), וכן ועביו "ארבע אצבעות נבוב" (ירמיה נ"ב כ"א).

לד. "נבוב לוחת", למה נקרא המזבח כן? הלוחות של עצי שיטים לכל רוח והחלל באמצע.

~ * ~

וילון פרוש לצד המזרח עשרים אמה אמצעיות של רחב החצר שהיה (פירוש כל החצר) חמשים רחב וסתומין הימנו לצד צפון חמש עשרה אמה וכן לדרום שנאמר (שמות כ"ז י"ד) "וחמש עשרה אמה קלעים לכתף".

מז. "את יתדת המשכן" וגו', מה הם יתדות?

"יתדות" לתקוע (בארץ), ולקשור בהם סופי היריעות בארץ שלא ינועו ברוח.

יז. "ואת מיתריהם", מה הם?

חבלים לקשור.

יח. "את בגדי השרד", מה הם?

לכסות הארון והשלחן והמנורה והמזבחות בשעת סילוק מסעות.

יט. "ויבואו האנשים על הנשים", מה הכוונה?

עם הנשים וסמוכים להם, (ע"י שי למורא בשם באר מים חיים לפי שאין מקבלין צדקה מ הנשים אלא בידיעת הבעלים וברשותם, וגם הבעל אינו רשאי לתת במתנה תכשיטי אשתו בלי רצונה, רק צריך שיהא יד שניהם שוים בה).

כ. "וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני וגו' הביאו", כתוב כאן מינים הרבה ולמה כתוב 'נמצא' לשון יחיד ולא 'נמצאו'? (עפ"י משביל לדוד).

"וכל איש אשר נמצא אתו", "או" תכלת, "או" ארגמן, "או" תולעת שני, "או" עורות אלים, "או" תחשים, (שכוונת הכתוב או זה או זה) כולם הביאו.

כא. "וכל הנשים אשר נשא לבן אותנה בחכמה מוּו את העוים", למה כתוב כאן זאת, מה החשיבות בזה?

היא היתה אִמְנוּת יתירה, שמעל העוים היו טוויין אותן, (ויהיה פירוש "את העוים" - 'מן העוים' - עפ"י באמ"ח), ועיין שי למורא למה הוצרכו לזה לטוות אותן מעל העוים.

כב. "והנשאים הביאו את אבני השם", למה כתוב את נדבת הנשאים לאחרונה?

אמר רבי נתן מה ראו נשיאים להתנדב בחנוכת המזבח תחילה ובמלאכת המשכן לא התנדבו בתחילה, אלא כך אמרו נשיאים, יתנדבו ציבור מה שמתנדבין, ומה שמחסרין אנו משלימין אותו, כיון שהשלימו ציבור את הכל שנאמר "והמלאכה היתה דים", אמרו נשיאים מה עלינו לעשות הביאו את אבני השם וגו', לכך התנדבו בחנוכת המזבח תחילה.

כג. איך זה מרומז כאן בפסוק על זה?

לפי שנתעצלו מתחילה, נחסרה אות משמם, "והנשאים" כתיב.

כד. "ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה", למה מייחס הכתוב את בצלאל עד 'חור'?

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

רבוננו של עולם, מרה דעלמא בלא, אדון הנפלאות, מצמיח ישועות, אתה יודע האמת, שכל הנסים והנפלאות שעשית עמנו ביציאת מצרים, ובמלחמת עמלק - בימי משה, ובימי מרדכי ואסתר, וכל הנסים והנפלאות שעשית עמנו בימי חננה, ובכל דור ודור, עקר הנס והישועה הוא ישועת הנפש. כי עקר הקנאה והשנאה של כל צרינו ורודפינו בגשמיים ורוחניים - הוא רק על אשר אנו מאמינים בך יהוה אלהינו, ומשתוקקים לילך בדרךך הקדושים, ולקיים מצותיך הנוראות, ולגלות ולפרסם אמתת אמונת אלהותך והשגחתך וממשלתך בעולם, אשר רק בשביל זה "לא אחד בלבד עמד עלינו לבלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לבלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם".

רבוננו של עולם, אים ונורא, אדון השמחה והחידה, אדון יחיד, שעליך נאמר "הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקומו"; בשעה נוראה זו, שהיא בחינת יום הפורים, בשחשכיה הקדושה נכנסת לחצר המלך הפנימית לפני ולפנים לבקש רחמים על עמך ישראל הנתונים לבזה ולמשסה, להרג ולאבד, וגלוי וידוע לעיני כל העמים ואין פוצה פה ומצפצף. בשעה שחשכיה אומרת "הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי", השב לי את בני, ואם לא - אחזיר את כל העולם לתהו ובהו, "מאנה להנחם על בניה בי איננו", . ביום נורא וקדוש זה של "ותלבש אסתר מלכות", בשחשכיה לובשת את בגדי הלבן שלה ונכנסת למקום שנכנסת ועומדת במקום שעומדת, במקום שאין רשות למלאך ושרף ומקטרג להכנס, "וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש" "והזר הקרוב יומת". יום שהם"מ בעצמו מיוחד להתקרב אל הקדש, כי אחת דתו להמית. יום שאין שום שליטה לקלפת המן-עמלק. יום של שמחה וחדוה בכל העולמות. יום של התעלות כל הנשמות למדרגה של קדם החטא. יום שאין בו שום עצבות יגון ואנחה. יום שכל אחד פושט את בגדי המשכא דחויא שלו, בגדי הנאות שלו שה'מן א'ח'ש'ו'ר'ש' - מ'ר'א'ש' ה'צ'ח'ש' מלפשים בהם, ויוצא בשמחה ובחדוה, בשירים ובמחולות בחוצות ובשוקים. יום שנאמר עליו "אמצאך בחוץ אשקך, גם לא יבוזו לי". יום שהחיצוניות נהפכת לפנימיות, וכל העולמות מקבלים הארה משער החמשים, וכל הנשמות נהפכות לרוחניות, והיון נהפך ליון המשמר, ליון של קדם החטא, ליון שהמלאכים היו מוזגים לאדם הראשון. יום שכל העולמות עולים ומתעלים וחוזרים לשרשם שהיה קדם החטא. יום עליו נאמר - "ועכשיו...", שהוא השרש של כל הקדשות וכל השמחות, שבו כל המועדים עתידין להבטל "וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים, וזכרם לא יסוף מזרעם", . יום שהוא שרש לכל הנסים והנפלאות, יום של קבלת התורה מחדש מאהבה. אגא, ובני ביום זה להכנס למעגלי השמחה התמידיים, שאינם פוסקים אף לרגע, לשמחה שאין לה קץ וגבול. ובני שתאיר עלי באורה במשך כל ימות השנה ללא הפסק של רגע קט, שמחה וחדוה אמיתית בך ובצדיקיך האמיתיים, שמחה שאזכה על ידה לצאת מכל העברות והפגמים, מכל הנפילות והיאוש, באפן שלא אטעה עוד שום טעות ולא אכשל עוד בשום חטא ועון. אגא, ובני להתבודדות של שמחה, רגן וגיל. ובני לערוך תקוני חצות בבחינת כנורו של דוד, עד שמתוך השמחה העצומה אשפף לפי פנים נכח פני אדני, בשעה שכל שגרי השמים פתוחים, ואין שום חטא ועון יכול לעכב את תפילתי.

מתוך תפילה לעני לפורים

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הקדמה לסיפורים הבאים

אנו מצפים מחכים ומייחלים כמה אלפי שנים לביאת משיח צדקנו ולבנין בית מקדשינו וכל אחד יודע שהעיקר מה שאנו מחכים זה על גילוי כבוד מלכותו עלינו "וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה", וכשיתגלה משיח צדקנו אזי כולם יראו עין בעין כי שם ה' נקרא עלינו וכולם יראו שאין טבע אין עולם אין גשמיות אין ערבים אין שונאי ישראל, הכל דמיון כוזב, יש השי"ת בעולם.

ובחסדי השי"ת התחיל להאיר אור נורא זה ע"י צדיק דורינו וכל הזמן מתגלה עוד ועוד איך שהצדיק הקדוש כל מהותו הוא הכרזה נוראה שמהדהד מסוף העולם ועד סופו "ה' הוא אלקים" ועושה צחוק מכל כוחות הרשע והשקר וכל הבל הבלי עוה"ז הם ללעג ולקלס נוכח נוראות קדושת צדיק נורא זה שמוסר נפשו כל רגע ורגע על קדושת שמו יתברך ועל כל קוץ וקוץ מתורתינו הקדושה.

וצריך לפרסם סיפור נורא זה מה שהיה השבוע

הצדיק מודיע שצריך לנסוע לקבר יוסף הצדיק כדי להמתיק הדינים

ב' אלפים-תקמ"ג) השבוע בליל ב' הגיעה הוראה מיוחדת ממורינו הרב שליט"א שיצאו ציבור גדול לקבר יוסף הצדיק ע"ה שבשכם להשתטח על הציון הק' ולצעוק להשי"ת שיומתקו הדינים וכבר לא ישמע שוד ושבר וכבר לא יהרג שום יהודי וכו' (וההוראה היתה שיכנסו לתוך הציון הק' ושיבתצרו שם כל הלילה בצעקות וזעקות להשי"ת) וכשהצדיק מצוה אזי אין שום שאלה ואין ספק ואף על הסכנה הנוראה להכנס בתוך לוע הארי בין ערבים מחבלים מסוכנים אבל אנשי הצדיק כבר מחונכים על אמונה פשוטה וטהורה שאף אחד לא קובע לא המשטרה הציונים ולא הצבא רק הצדיק קובע, ואם הצדיק מצוה לא צריך אישור מאף אחד כי בין כך אין שום שמירה חוץ מהשי"ת ואם השי"ת שומר מי הוא זה ואיזה הוא שימלא לבו לעשות משהו ויצאו ארבע טנדרים כשמונים איש לכיוון הציון הק'.

התגלות נסים ונפלאות יריות וכדורים עפים - ולא פוגע באף אחד וב"ה כולם חוזרים לשלום

ב' אלפים-תקמ"ד) והמשך הסיפור הוא שכשאנשי הצדיק הגיעו לשם והתפללו ואמרו תיקון הכללי וכו' וכשחזרו משם הגיעו מחבלים ימ"ש והתחילו לירות כדורים ה"י והשי"ת הראה נסים ונפלאות פלאי פלאות הכדורים פגעו ברכבים ועשו חורים בחלונות ובדרך נסים גלויים לא פגע באף אחד וכולם חזרו לחיים ולשלום.

ריקוד עם השיך

ב' אלפים-תקמ"ה) סיפר הרב א. פ. הי"ו פרקש, היה חסיד גור בשם יהושע, היה גר בבני ברק והיה איש עסקים שהיה מקורב מאד לרב, והוא סיפר לי שתקופה מסויימת היה נוסע כל לילה לרב לירושלים ולומד עם הרב שליט"א בביתו ואחר כך היו נוסעים לחלחול, היו יורדים אומרים שלש תיקון הכללי וחוזרים לירושלים לשחרית, לילה אחד כשגמרו לקרוא תיקון הכללי הרב שליט"א התחיל לדבר על הפסוק שאומרים "ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו", והרב שליט"א התחיל לדבר על קידוש ה' איך מוסרים נפש על קידוש ה', ובנתיים הבוקר האיר והערבים מתחילים להתאסף לשם למסגד, והרב שליט"א מדבר שאדם צריך להקריב את עצמו כמו קרבן על גבי המזבח, ויהושע רועד מפחד יש לו ילדים קטנים בבית והרב שליט"א מדבר על קידוש ה', אך ראה זה פלא אמר יהושע הערבים כאילו לא ראו אותנו כלל ואפילו לא הסתכלו כלל לכיוון שלנו, אחרי סוף תפילתם הרב שליט"א ניגש לשיך והתחיל לדבר איתו ליד כולם, ואני רועד כעלה נידף, אחרי כמה דקות אני משפשף עיני ולא מאמין הרב שליט"א לקח את השיך והערבים והתחיל לרקוד איתם וקורא לי להצטרף לריקוד, הצטרפתי מחוסר ברירה והרב שליט"א רקד איתם כרבע שעה אחר כך חזרנו לירושלים.

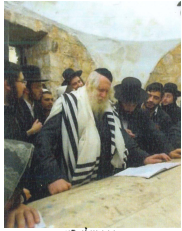
~ קו אנ"ש - 'שובו בנים' ~

שע"י מוסדות 'נחמת ציון'

03 - 7148148

אם לא הדיבור של הרב...

ב' אלפים-תקמ"ו) סיפר ש. פ. הי"ו, כשהייתי בחור בישיבה קטנה היה אחד מאנ"ש שלא היו לו ילדים הרבה שנים, והרב שליט"א אמר לו שיעשה ארבעים יום חברון וחלחול, וכך כל לילה הוא היה נוסע, ואני הייתי מחוסר מקום יושב במקום שהיה מיועד לציוד שהיה אחרי הספסל, חלחול זה כפר ערבי מסוכן שכבר לפני עשרים שנה היה מסוכן. לילה אחד באחד מהלילות האחרונים של הארבעים יום לנסיעה זו, הרב שליט"א שאל את אחד הנוסעים באיזה שעה אתם נוסעים? הוא השיב לרב בערך בשתיים עשרה מחכים עד שכולם יגיעו, הרב שליט"א הגיב "למה מחכים? מחר אתם לא מחכים לאף אחד אלא יוצאים מיד בשתיים עשרה", לפתע ראינו משאית מתקרבת התחבאנו מיד אחרי גלגל גדול של טרקטור שהיה שם, ראינו שהאנשים במשאית מחפשים משהו תוך כדי נסיעה, מיד אחרי שעברה המשאית רצנו לציון ואמרנו תיקון הכללי וקראתי שם תפילה **שהרב שליט"א** אמר לי לקרוא על הציון, כשיצאנו מהציון כבר היה לפנות בוקר וראינו את הזקנים הולכים למסגד ברכנו אותם בבוקר טוב, רואים שהצדיק יודע מה עומד לקרוא והוא לוקח אחריות שהכל יהיה בסדר.

הרב שליט"א
בקרוב יוסף הצדיק בשנים

המכונת כביסה התחילה לעבוד

ב' אלפים-תקמ"ז) אחד מיקירי אנשי הצדיק זכה במצוה חשובה שמכבס את הקאפטנס של מורינו הרב שליט"א בביתו - והנה באיזה יום המכונה הפסיקה לעבוד והזמין טכנאי ובדק ואמר לו שלא נראה שאפשר לתקן זאת וצריך לקנות מכונת כביסה חדשה והנה מגיע הקאפטנס של הצדיק וצריך לכבסו והנ"ל חשב בתמימות אולי לכבו הקאפטנס הקדושים של הצדיק יהיה ניסים והמכונה תעבוד, והכניס אותם למכונה ומנסה להפעילו - פלאי פלאות המכונה עובדת להפליא כאילו לא היה שם שום בעיה, ומסיים האברך שהמכונה עדיין עובדת עד היום.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומורינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

הצה"ק ר' משה יהושע הגר מוויזניץ - (בעל הישועות משה) זי"ע ועכ"ל

(ליום היארצייט - ב' אדר)

הצדיק הזה פעם דיבר בכאב עצום על הגזירה מה שהציונים מביעים דיעות למוסדות החינוך, ואמר שאסור לשמוע להם שום דבר מה שהם אומרים, ואפי' אם יאמרו שילמדו מסכת ב"ק אזי לא ישמעו להם וילמדו דוקא מסכת אחרת...

ובעונותינו הרבים היום המצב הוא איום ונורא שאוסרים ללמוד פרשת עקידת יצחק, וסיפר אחד מההורים מאיזה בית חינוך ששאל את ביתו הקטנה אם סיפרו להם על עקידת יצחק ואמרה שהמחנכת אמרה שכבר למדו את זה שנה שעברה, ואח"כ נתברר שגם בשנה שעברה לא למדו זאת בהוראת משרד החינוך (-השמד) "שומו שמים".

הגליון מוקדש

לע"נ ר' יוסף יצחק ב"ר יחיאל זצ"ל.

לע"נ רבקה בת בודם ז"ל.

לע"נ האשה הצדקנית ליבא ב"ר אליעזר הלוי ע"ה.

לישועת והצלחת שלום בן ליבא נ"י / להצלחת ר' אלתר חיים בן ליבא נ"י

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'

מוהל מומחה ~ בהמלצתו של מורינו הרב שליט"א ~ הרה"ח ר' נחמן יוסף הי"ו להזמנות 0504117889

יו"ל ע"י מכון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלם תובב"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים